Теорема на Хилберт-Акерман

Ангел Димитриев

Дефиниция: Консервативно разширение.

Нека F е формална система. Нека F' е разширение на F. Тоест: $F \subseteq F'$. Ще казваме, че F' е **консервативно** разширение на F, ако за всяка формула A е изпълнено, че: ако $\vdash_{F'} A$, то $\vdash_F A$.

Теорема за константите

Нека F' се получава от F чрез добавяне на нови константи. Тогава F' е консервативно разширение на F. При това ако $x_1 \dots x_n$ са различни променливи и $c_1 \dots c_n$ са различни нови константи, то за всяка формула A:

$$\vdash_F A \iff \vdash'_F A_{x_1...x_n}[c_1...,c_n]$$

Дефиниция: Противоречива формална система.

Нека F е формална система. F е противоречива, ако за някоя формула A:

$$\vdash_F A \& \vdash_F \neg A$$

Тогава следното твърдение е изпълнено: F е противоречива $\iff$ за всяка формула B е изпълнено, че $\vdash_F B$

Дефиниция: Хенкинова система.

Една формална систма е **хенкинова**, ако за всяка затворена формула $\exists xA$ на системата, съществува затворен терм t, такъв че $\exists xA \implies A_x[t]$ е теорема на системата.

Забележка. А изразява свойство на х. Системата трябва да е готова с пример, в случай че свойството е изпълнено в нея. Но това **НЕ** означава, че тя дава примера преди да сме доказали, че свойството е вярно.

Дефиниции: Специални константи. Специални аксиоми

Нека F е формална система. Ако $\exists xA$ е затворена формула от симовлите на F (и специалните константи на F), то символът $K_{\exists xA}$ е специална

константа на F за формулата $\exists x A$.

Ако $K_{\exists xA}$ е специална константа, то формулата:

$$\exists x A \implies A_x[K_{\exists x A}]$$

наричаме **специална аксиома** за $K_{\exists xA}$.

Ако F' е получен от F, добавяйки всички специални константи, то от **теоремата за константите** следва, че F' е консервативни разшиерение на F. А ако SA е множеството на всички специални аксиоми, то F'[SA] е **хенкинова формална система**.

Теорема 1:

F'[SA] е консервативно хенкиново разширение на F.

Доказателство:

Нека A е формула на F и нека $\vdash_{F'[SA]} A$. От **теоремата за редукцията** имаме че (*):

$$\vdash_{F'} A_1 \implies A_2 \implies \dots \implies A_n \implies A$$

където $A_i(1 <= i <= n)$ са специални аксиоми. От **теоремата за тавтологиите**, може да считаме, че A_1 се отнася за специална константа от най-високо ниво. Тогава $A_1 \equiv \exists xB \implies B_x[C_{\exists xB}]$. Да разгледаме A_1 . Нека у е нова променлива. Тогава от **теоремата за константите**:

$$\vdash_{F'} \exists xB \implies B_x[C_{\exists xB}] \iff \vdash_{F'} \exists xB \implies B_x[y]$$

От ($\Pi \exists$) имаме:

$$\vdash_{F'} \exists xB \implies B_x[y] \iff \vdash_{F'} \exists y(\exists xB \implies B_x[y])$$

Забележка: у не участва в $A_2 \dots A_n$ и . Освен това избрахме A_1 да бъде от най-високо ниво. Следователно ако заместим A_1 с получената формула в (*) пак ще получим тавтология.

Съгласно пренексните опрации (и у не участва в B) имаме, че:

$$\vdash_{F'} \exists y (\exists xB \implies B_x[y]) \iff \vdash_{F'} (\exists xB \implies \exists y B_x[y])$$

Но $\exists y B_x[y]$ е вариант на $\exists x B$. Следователно: $\vdash_{F'} A_1$ От тук по **modus ponens**:

$$\vdash_{F'} \mathcal{A}_1 \implies A_2 \implies \dots \implies A_n \implies A$$

Прилагайки тези разсъждения n-1 пъти получаваме, че $\vdash_{F'} A$, от където следва, че $\vdash_F A$

Твърдение 1:

Ако $\vdash_F T$, то всеки затворен частен случай на T от $L_c(F)$ е тавтологично следствие на затворени частни случаи в $L_c(F)$ на аксиомите и специалните аксиоми на F.

Доказателство:

Нека $\vdash_F T$ и нека T' е затворен частен случай на T.

Ще покажем, че T' е тавтологично следствие на затворени частни случаи на аксиомите и специалните аксиоми. Ще направим индукция по извода в F.

- **1.** Ако T не се получва чрез (П $\exists$).
  - $\bullet$ Ако T е аксиома,

то T' е затворен частен случай на аксиома на F.

Но всеки терм е тавтологично следствие на себе си (в частност T' на T'), от където следва, че T' е тавтологично следствие на затворени частни случай на аксиомите на F (в частност аксиомата T).

• Ако T е тавтологично следствие на $T_1, T_2...T_n$:

Тогава T' се получава чрез замяна на свободните промени с термове в T. Прилагаме същите замени в $T_1, T_2...T_n$ и получаваме $T_1', T_2'...T_n'$. Тогава $T_1', T_2'...T_n'$ са затворени частни случаи на теоремите $T_1, T_2...T_n$.

От и.п. $T_1', T_2'...T_n'$ са тавтологични следствия на затворени частни случаи на аксиомите и специалните аксиоми. Но T' е тавтологично следствие на $T_1', T_2'...T_n'$. А T' е тавтологично следствие на това, на което $T_1', T_2'...T_n'$ са тавтологични следствия.

Следователно T' е тавтологично следствие на затворени частни случаи на аксиомите и специалните аксиоми.

2. Ако T се получава от $A \implies B$ чрез (П $\exists$).

Тогава: $T' = \exists xA' \implies B'$, където A' е частен случай на A, а B' е **затворен** частен случай на B.

Възможно е A' да **не е затворена**. Ако в A променливата x е участвала **свободно**, то в T' тя вече е свързана и **не можем да я заменим** в A'.

Тогава за да получим затворен частен случай на $\exists xA' \Longrightarrow B'$ трябва да заменим свободните срещания на x (които са в A') с терм.

Нека $C_{\exists xA'}$ е **специалната константа** на $\exists xA'$.

Тогава $A'_x[C_{\exists xA'}] \Longrightarrow B'$ е затворен частен случай на $A \Longrightarrow B$. От и.п. формулата $A'_x[C_{\exists xA'}] \Longrightarrow B'$ е тавтологично следствие на аксиомите на F и специалните аксиоми на F.

Специалната аксиома за $C_{\exists xA'}$ е $\exists xA' \implies A'_x[C_{\exists xA'}]$. Имаме, че:

а) $\exists x A' \implies A'_x[C_{\exists x A'}]$ е специална аксиома.

б) $A_x'[C_{\exists xA'}] \implies B'$ е тавтологично следствие на аксиомите и специалните аксиоми на F

От а), б) и транзитивността на импликацията следва, че: $T' = \exists x A' \implies B'$ е тавтологично следствие на затворени частни случаи в $L_c(F)$ на аксиомите и специалните аксиоми на F.

Теорема на Хилеберт-Акерман:

Нека F е формална система, имаща само **безкванторни нелогически аксиоми**. Тогава F е противоречива тогава и само тогава, когато някоя дизюнкция от отрицания на частни случаи на нелогическите аксиоми на F е тавтологично следствие на частни случаи на аксиомите за равенството.

Доказателство:

$$\neg A_1 \lor \neg A_2 \lor \cdots \lor \neg A_n$$

е тавтологично следствие на частни случаи на аксиомите за равенството и $A_i(1 <= i <= n)$ е частен случай на аксиомите на F. Но тогава:

$$\vdash_F \neg A_1 \lor \neg A_2 \lor \cdots \lor \neg A_n$$

но A_i е частен случай на аксиома и съгласно **теоремата за замяната**:

$$\vdash_F A_1, \vdash_F A_2, \cdots \vdash_F A_n$$

Горната формула може да запишем така:

$$A_1 \implies A_2 \implies A_3 \implies \dots \implies A_{n-2} \implies A_{n-1} \implies \neg A_n.$$

Ho по modus ponens:

$$\cancel{A}_1 \Longrightarrow A_2 \Longrightarrow A_3 \Longrightarrow \ldots \Longrightarrow A_{n-2} \Longrightarrow A_{n-1} \Longrightarrow \neg A_n$$

$$\mathscr{X}_1 \Longrightarrow \mathscr{X}_2 \Longrightarrow A_3 \Longrightarrow \ldots \Longrightarrow A_{n-2} \Longrightarrow A_{n-1} \Longrightarrow \neg A_n$$

$$A_1 \Longrightarrow A_2 \Longrightarrow A_3 \Longrightarrow \ldots \Longrightarrow A_{n-2} \Longrightarrow A_{n-1} \Longrightarrow \neg A_n$$

÷

$$\cancel{A}_1 \Longrightarrow \cancel{A}_2 \Longrightarrow \cancel{A}_3 \Longrightarrow \ldots \Longrightarrow \cancel{A}_{n-2} \Longrightarrow \cancel{A}_{n-1} \Longrightarrow \neg A_n$$

Следователно $\neg A_n$ е теорема на F. Но и A_n е теорема на F. От тук следва, че F е противоречива.

 $\implies$) Нека F е противоречива (и F има само безкванторни нелогически аксиоми). Тогава $\vdash_F x \neq x$. Но от твърдение 1, следва, че $c \neq c$ (c е произволна константа от $L_c(F)$) е **тавтологично следствие** на затворени в $L_c(F)$ частни случай на аксиомите и специалните аксиоми на F.

Т.е от затворени частни случай на аксиомите и специалните аксиоми на F, използвайки само **теорема за тавтологиите**, може да докажем, че $c \neq c$. Следователно имаме нещо от типа:

$$A_1 \implies A_2 \implies A_3 \implies \ldots \implies A_n \implies c \neq c$$

което е тавтология. $A_i(1 <= i <= n)$ е частен случай на аксиомите и специалните аксиоми на F. Ще трябва да се освободим от **аксиомите за субституция и специалните аксиоми**. Така ще получим тавтология, която е дизюнкция от отрицания на затворени частни случаи в $L_c(F)$ на аксиоми за равенството и нелогически аксиоми на F. Имаме следната тавтология:

$$\neg A_1 \lor \neg A_2 \lor \neg A_3 \cdots \lor \neg A_n$$

 $A_i(1 <= i <= n)$

- Затворена аксиома за субституцията.
- Специална аксиома.
- Затворен частен случай на аксиома за равенството.
- Затворен частен случай на нелогическа аксиома на F.

Но F е отворена формална система - **нелогическите аксиоми нямат квантори**. В аксиомите за равенството също **няма квантори**. Тогава може да разпознаем дали A_i е аксиома за субституцията/специална аксиома по това дали съдържа квантор.

Нека $\exists xA'$ е формулата с възможно най-много квантори от тавтологията. Тогава $\exists xA'$ е парче от:

- $A'_x[a] \implies \exists x A'$ (част от аксиома за субституцията).
- $\exists x A' \implies A'_x[C_{\exists x A'}]$ (част от специална аксиома)

Тогава имаме следната тавология:

$$\neg(\exists xA' \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \vee \neg(A'_x[a_1] \implies \exists xA') \vee \cdots \vee \neg(A'_x[a_m] \implies \neg(A'_x[a_$$

$$\vee \neg A_1 \vee \neg A_2 \vee \neg A_3 \cdots \vee \neg A_s$$

където $\exists x A'$ не участва в $A_1, \ldots, A_s$.

Забележка: Ако някой дизюнкт не участва във формулата

(например: $A_x'[a] \implies \exists xA'$), то понеже нашата дизюнкция е тавтология, можем да го добавим.

Искаме да премахнем $\exists xA'$. След краен брой прилагания на тази процедура(която сега ще приложим), ще премахнем всички квантори от тавтологията.

Заместваме $\exists xA' \in A'_x[C_{\exists xA'}])$

$$\neg (A'_x[C_{\exists xA'}] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \vee \neg (A'_x[a_1] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \vee \dots \vee \neg (A'_x[a_m] \implies A'_x[C_x[a_m] \implies A'_x[$$

$$\vee \neg A_1 \vee \neg A_2 \vee \neg A_3 \cdots \vee \neg A_s$$

Но $A'_x[C_{\exists xA'}] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]$ е аксиома, т.е целият дизюнкт можем да го премахнем. Така получаваме тавтологията (*):

$$\neg (A'_x[a_1] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \lor \cdots \lor \neg (A'_x[a_m] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \lor$$

$$\vee \neg A_1 \vee \neg A_2 \vee \neg A_3 \cdots \vee \neg A_s$$

За всеки израз t с t^i да означим израза, който се получава след заместване на $C_{\exists xA'}$ с a_i . Заместваме и в индексите на специалните константи. При тази замяна, спциалната константа се превръща в специална константа, а специалните аксиоми в специални аксиоми. Получаваме m тавтологии.

$$\neg (A'_x[a_1^1] \implies A'_x[a_1]) \lor \dots \lor \neg (A'_x[a_m^1] \implies A'_x[a_1]) \lor \neg A_1^1 \lor \dots \lor \neg A_s^1$$

$$\neg (A'_{r}[a_{1}^{2}] \implies A'_{r}[a_{2}]) \vee \cdots \vee \neg (A'_{r}[a_{m}^{2}] \implies A'_{r}[a_{2}]) \vee \neg A_{1}^{2} \vee \cdots \vee \neg A_{s}^{2}$$

:

$$\neg (A'_{r}[a_{1}^{m}] \implies A'_{r}[a_{m}]) \vee \cdots \vee \neg (A'_{r}[a_{m}^{m}] \implies A'_{r}[a_{m}]) \vee \neg A_{1}^{m} \vee \cdots \vee \neg A_{s}^{m}$$

Ако в і-тата тавтология $A_x'[a_i]$ е истина, то първите m дизюнкта ще са лъжа. От тук получаваме, че:

$$A'_x[a_1] \implies \neg A^1_1 \lor \dots \lor \neg A^1_s$$

$$A'_{r}[a_{2}] \implies \neg A_{1}^{2} \lor \cdots \lor \neg A_{s}^{2}$$

:

$$A'_x[a_m] \implies \neg A_1^m \lor \dots \lor \neg A_s^m$$

От (*) за да бъде истина дизюнкта $\neg (A_x'[a_1] \implies A_x'[C_{\exists xA'}]) (1 <= i <= m)$, то трябва $A_x'[a_1]$ да е истина. Следователно получаваме:

$$\neg (A'_x[a_1] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \implies A'_x[a_1]$$

$$\neg (A'_x[a_2] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \implies A'_x[a_2]$$

:

$$\neg (A'_x[a_m] \implies A'_x[C_{\exists xA'}]) \implies A'_x[a_m]$$

Следователно следната формула е тавтология:

$$\neg A_1^1 \lor \cdots \lor \neg A_s^1 \lor \cdots \lor \neg A_1^m \lor \cdots \lor \neg A_s^m \lor \neg A_1 \lor \cdots \neg A_m$$

Нека Б.О.О в горната формула няма квантори (ако има, то ще приложим отново горната стратегия). Всеки дизюнкт е частен случай или на аксиомите за равенството, или на нелогическите аксиоми за F. Нека с α_i бележим і-тият дизюнкт, който е частен случай на аксиома за равеснтвото, а с β_i ітият дизюнкт, който е частен случай на нелогическите аксиоми на F. (броим от ляво надясно). Тогава следното е тавтология (след преподреждане):

$$\alpha_1 \implies \alpha_2 \implies \ldots \implies \alpha_k \implies (\neg \beta_1 \lor \cdots \lor \neg \beta_r)$$

Получихме, че дизюнкцията от отрицания на частни случай на нелогическите аксиоми на F ($\neg \beta_1 \lor \cdots \lor \neg \beta_r$) е тавтологично следствие на частни случаи на аксиомите за равенството ($\alpha_1 \dots \alpha_k$).